

Glósur frá námsárum á Íslandi og í Þýskalandi, 3 af 3

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Alþingi

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Uppvaxtar- og námsár

Askja 1-4, Örk 1

Jálfur, f.e. nærtakin vötugjafar
landstjórauna breyttast súin
saman í eftir dildin blíðstæðar
seti við döldum horum af borgum
(landsins) fylkisins.

En um sama leyt: fara meiri
og að leita að rökum fyrir þeim
istandi og fara rök fyrir því
að fari væri hit heppilegsta
sem varit að: Þá stáð ein vellis-
ins tæja meiri vandrungalegt að
skilta í hísaldeina níum: fatti-
og félle með farið hvers fáttar að
gráinum í hísaldrins réi stórum
veldhef. f.e. löggjafavall, fram-
kvændavall og domusvall. Lögg-
jafavallit má að gýrni leyt:
skoda sem fíjtinagrunnert;
þessum hópi og þess vegna vart
aftur að þá jáfuvegi; með fari
þess og ein leið að feri marka-
var ein mið döldarskiptingin.
Þessi Galdravegislausunarkáður
brottiðist myög út allt frá 16. öld
og var miðlaus laugra en tólf
stjórnarþjórmannréttarinn óf a lögg-
jafavallinn. En óklarn er henni
ein kunn laugraver: kenningu
Montesquieu, seo sem henni sett
þessar laugraver frá að feri er
stjórnarþjórmanna meint
ða „Anda leggur“-dag. M. vildi
ekki lata aitja að dreifingu valdans
milli þessara fyriggjja höfudvald-
hef, heldur vildi henni einnig
skifta fyrigjum - löggjafarsamband-
um. En óskánum or þær henni
fari fyrir þessu eða þó ekki
kvenn - aristokrat-skor. Þær
segin sem sé, að: hvernig viki
sé að: Þá meiri, henni béri af öðrum
að ethveri, andi og sandum; en
ef þessum miðum sei reglast saman
við óðru fíjettra: heild óf að al-
menning, og ef þess ekki væri
miða tilhitt tekið til þeirra en

annava, þá eru undir hér sameiginlega
fvelsi verða þeim frældönnur, og
þeir eru undir eigin heg hafa af því at
verja fæt, því at meiri blut: ályktun
erundir vera þeim miðverfur. Persuegra
eigi sá blutur sem þeir eigi: lögur
aðjófumni at vera: blutfalli vitræt
hegnumni, sem spær hafa: vikinum; og
þat máist af þeir mynda samboðum,
sem hefur vött til at stöðva (fyrir-
atkvæði) almenning, eins og almenningur
hefur vött til at stöðva þeim.

Gæming á löggjafarvaldit at vera
fengit at alsmannar-samboðum og sam-
boðum, sem bora er til at bora fram
fyrir almenning, og skal hvar um
sig halda sér fundi og rítagerðir,
eins ófært sér ólik ríjanumit og
hegnumni.

Fersi huvarum um næðsigrar í
sínstöðum: blutarravaldi fyrir ein-
stakon stéttir fjórfjöldagins hefur
á vitið meðan verit ein helsta stö-
tugosja deilda berfisins, sinnig
þar sem önnur atviti: bora og
tilgreina. Þótt Þ löggjöf bora
fettra sínbunum fram i England
Írlandalandi á deginum Bourbonsins
1814-1830 og síðan i borgaraborgum
dansí Suduirikar Filippus 1850-48.
þjófum löndumum fyrir atviti.

Dannmörkum og Sírfjöld, at þei besti
sem hevnu fjarlægð fyrir: ^{borum og fia} til er-
um n.d. og nærgum öðrum stöðum.

A 18. öld kemur sinnig fram
ínum að undvaldir ar huvarum um
deilda skiftinguvara. Fegur lagðinn
: N.T. sögður sig laus frá Englandi
þá voru þær myög óförl at stand
félagsfjölba og auti. En öll voru
þær hevert öðru óhátt og en
stægja skyldi þeim saman: sitt
samboðsriti var gildunum fersi
hevning fæt að: aðt en fersi
at minni fylkin ertr um of or-.

spurkis: leirur af Stein stærri. var
þa þau vart teknit at: meðri deildarsæ
stugdi horit eftir fóllarsjölda fannis
at stærri ^{leikin} órinnar fengju fleiri gull-
tráin en þær minni en: afri deild
stugdin varst fólkini senda jafnmeðga
gulltráin, án tilbils til stórar.

fólkmenningar eru að sátt. Meðri deild
varst fannig gulltráin við einsinga-
num, þar sem a-d. varst gulltráin
fólkjanna. - Þetta fyrir komuleg
er í sér orðið eftir höfut einbeini
sambandsviðjanna og hefur lelt
miklu spjötinum: ðe hælda Band-
viðjunnar og Swiss saman. Þau
^{þingar in hringun} fólkmenningar eru og fram
: Að vor heim ^{Austur-niðar} og voldum heist -
Síður Afrikar og Canada. ^{Nor. Wainwrightskr.} Einn-
hvænnar: fóyska landi þa seo
at þær eru fersi gulltráin: fólkjum
et a landanna ekki spáttur lög-
gjafarvaldarsins heldur frambor-
og á fers vegna ekki hér heimur

'A síðari árum þa hafa meiri
vægat, at skifting löggjafar-
þinga: deildir gat: orðið höf-
legi mið at leira dýrpið milli
aðs og vinnu, milli vinnuveit-
anda og vinnuþiggenda. Speir, sem
þessi vilja hælda fram, et lort fó-
til at meðri deildir sé horin
at venjanlegum litræt: is grund-
velli, þær sem eru borgarir er
meðin jáfut og hinn og hinn
törlalegi fjöldi vötur inslittum.
En meiri segja, at ef leggja
sígi þetta eitt til grundvallen rit
gulltrána valið þa fáist ekki vett
marg af fíjöt félögum seo sem
þat: væru og væru si, þei at
þat skiftist einnig eftir stættum.
og þa ein bein: vinnuveit arður
og vinnuþiggendur. Fers vegna
sígi þessi aðlar innan fíjöt fél-
ögjus einna at bjóra sínar fuh-
trána og © Borgarsjóss Þjóðarritarsíða

at fáva eftir fígðingar hvernær stítt
: fígðfélögum en ekki eftir fjöldam
einsum. Þessar viljanekkuðar flosningarum
vistast þá eiga at hegg sva, at
státharföldin lejari fulltrivina.

Aðrir helda fari fram, at ekki
meði hér leggja einum til grunnd-
vallar sinnar veitendur og vinnu-
fíggendur, heldur verði eining
at lita t.d. starfsmenn ríkisins,
lehra. málfrutirnir grunnum, sma-
kampmenn osf. fá sínar fulltrivna.
Einn at min, at fóret fásser sé um
of byggt á fjárhæggrund velliheims.
Fara sem meðgto annat hafi og
miðla fígðinger: fígðfélögum ^{þá með}
sau sem listir, og viðin ^{þá með} fá
þengi fóta eining at fá sínar
fulltrivna. - Sau sem sagt, at aldr.
er, at fóssin með vísun kennu ekki
fimur ósundur greinda fjölda eina
ekki sem réðum grundvöll fígð
ríkisvaldars. og viljanekkar
Vilja sunnar m-a-s. lita fíngið var
óskift og valit ske. fóssini at fórt
sem mið van líst, en afriðga návaran
líst var skiptuleg alveg. - Skal
eg ekki fáva út: mat a fóssin
benninagum en ein miðbára er
eitt sl og hér fengi a metum
sem si: ^{þá að fá} ~~þá að fá~~ ^{þá að fá}
~~þá að fá~~ ^{þá að fá} ^{þá að fá}
þengi sauða fígðingar hvernær stítt
ar um sig innan fígðfélögus?
fóttu befun a.m.b. verit neigut:
Stálin um m-d., at við um
miðlaust fíng undin vinnuveginum
einum: setjum, seta ekki tókist
átræðum lífdeilda og fersvegan
engir væru a fóta fengi, en
hett er vit at verðlist glóbleikur
tali: löngum a sig halft með
slíku fígvörum lagi meðan
þær er holdið innan vassana
miðverandi fígðskipulegs.

Fær rök semdir skiftinagum
sem mið hafa verit tolden líða
allar til fórs, at deildum ar s

skipator eða borsar með ólikum hatt; f.e. atvælatriðið er at e.d. er höfð til at veita spens fólkum fjöldibraus fulltrúa sem allt hefðu ekki haft þá meðlega öfugus eða manna. Þur enkla personar eit. eru at var, sem telja fólt atvælatriðið en leildunars eð skift eru hitt minna um verð hvernig skípun ferwa ar.

Að einn slíka ástæðu hefur fógar verit minst: sambandi við valdehiftingarbaunir og Montesquieel. Þær nái skiftunum en til fers at eftir jafnvegið: fjölfélagir og til fers at vikja fengið vos at fólt aginst ekki heft stjóri: vikinn og hvinfi endur sig öll völd, oft án tillits til vilja fjöldarinnar. Síða þá baunir leildunum voru sig af fíf teknar til at tefja a.m.b. vos mikil fyrir mynd löggjöf, at hinum get: ekki nái frum at gengi fyrir en vilji fjöldarinnar hefur verit baunáður t.d. með myllum borsingum eða elbjöldarvatnast: um fetha einstaka nál.

Þá tildehiftingar getur fannis hindrat skjötviða og gallat a löggjöf. En hinum getur einnig, ef vos má segja, set fyrir heppilegri endursboðun fógar: státt, læget ópolitisk afurisatrið endurbætt form off. f.h.

Fjá má og segja, at heppilegat sé at hefja leildunum tvær til at örnum leildunir verð: sáttar meijari milli hinum og fólk frambærundarvaldries. Síða hínar samnála um líkun til at vilji þau voru við frum at gengi. A hinum bægum getur og frambærundarvallit verit sátt areinjari og bennill: leildunum milli leildunna sjálfr@Borgarskjalasafn Reykjavíkur

I þó segja megi að hér sé skiftning
sjálf ótulatnið: t, þá er ipso óg
meist sé hegt upp ír hínar ganta
óvtaki, að betur sýð auga en
augi, fja en fæt og talit vart
aughegt hér til fess að skiftning-
in komi að veru lagi heildi, að
skipun deilhanna sé roldum meit
sítt heomur meit: . Gert er vát
fyrir því, að Þestri leildir sé
nir sem meist meistar a og hinn
vát: höfut stefnu mitum, enda
sé hinn heim fulltrúi fjöldars-
máan eta almenning. Aftur en
lit: t a. d., eru þá en varalegan
þingi að fara og standum meigt
að setja varabóarr minni flokkar
bla a hana. Vandimur se þá sá
hvemming fessur verð: meit og eru
höfut leiðinnar: meit: mea löggjöf
níkjanna fessi:

Övers, vänjelaga stanni björn.
dami til e-d. en n-d.

Bosninger blirar til n.d.en
överirar til e.d., og må fåt
verka med gress möti, t.d. at
at fæltvær se bosin af almen
björnebun til at bjösa e.d..

Hibiskustjörn. seen first trans.
w.d. etc also hibiskustjörn before
measuring till 2-d.

Þess og að e-d.-menning sé komin af meitvarstjórnun eftir hefðata-, bokar eftir n.d. lejði e-d.-menning at öllu eftir nobrann eftir e-d. lejði nobrannun tiltekin með líma sinnu

Tid annan var dei børnina av mæri
blekt a børnigar en til mina
blekt galls børnigar

Stjärnorna är äldre t.d. - e.d.
av e.d., då Stjärnagrenarna
är brons. Stjärnagrenen består
av sju delar och varierar,

Si aftur a miði farið inn á fríþrant sem er hefð og eru á hvernir
á meint a vissan eigin tilhorn. Það stöfum á brendið en alvíði að að
vítum ða frjólegis til a-d. farið stöfum á brendið en alvíði að að
en ða frjólegis til a-d. farið stöfum á brendið en alvíði að að
og komið inn á danna svit og til a-d. en n-d. og farið
muntar eigin viðili lita skiftunum n-d. meint fara ellin frá: einum
þórla á.

Wid meyði fá-heimi hins í dali sambærir, svarar oft deskllein andur - niggast snitt og smátt.

mjög stuttlega

Hefur það verið vakt, hvort einhunn
hefur vakt fyrir móttunum með
skiftingu frírgagna: deildir og
hefðu lífði til að ná þessi tek-
marki, sem ^{þegar} sinni hefðar
fyrir móttunum dekkst sett sér, þó
deki sé það mögulegt að fara út
i löggjölf einstakrara landa.

Spreuning bærr að vera hvernig
mátt loðfæringar telja sín fari
að tala um deilda skiftingu frírgangs.
Hennar þá fyrst til álita, að
blanda deki stofnumum framkvæmd
veldrius saman við frírgin og
telja þau sem deildir spærra, s.k.
t.d. ríkisráðið og ríkisatvinnu-
fjárhús: fyrskalundi ¹⁹¹⁹⁻³⁸, at minnir ráðið
varaðra osfr. Að hinnum hægjum
getu skifting frírgangs verið með
óábundin eða þaft með litla fyr-
ingar, að deki vært: um eiginl-
deildin telst heldur miðbær fremin
um eitt ^{áhlit} fyring og ritum nefnd
með fær. - Slik loðfæsti loeg greining
hefur það mætt alittle fyringar, enda
málgjöld óviss mörk að veta. Þau
síðan annit, sem hefst verður
að fara til að einhunn:
hvort hefur deild um sig getur
heft veruleg áhrif á virslit meða
eða taf:ð fær að man með og
hvort skiptun deildauna er með
sama hefti: eða deki, og vilja sunni
þau til einhunn telja, að sunni
eiginlega deilda skiptun geti:
deki verið að veta, af afhennings
þrig til frírgagna: sinni hefð
og ritum sú c.d. valur af frírgun
sjálles.

Meng fléivi atviti koma
til greining um fetha allt, en hev
verður (eftir ^{þegar} fær) ^{at} deki ut: þau
(fær), heldur lit:ð mjög stutt-
lega í Alþingi 'Íslendinga'.

Hitt endurversta, vátgefandi Áh.
Þingi er eins konar oftaki en-
batti: manna refudarinnar, sem
stofnun var 1838. En fyrst tiltekt
þegar af þeim ástætu, sem og
hinn, at skipta manna var teknar
sco ófrosnari: stjórnunánum, at
hann væri uit at fulltrúa hennar
varu deki sínir saman hafir
til löggjafarsta þingstafa, at
kommagi (var) áshólinar íthver
til at nefna robbra am battisnum
til þingsetu ásamt hinum
þjóðbjörnu fulltríum. - Með
fessum var stvax fengin robbur
virir tilbæra til spærrits: e.d.,
enda konar þegar fram á árinu
1850 tilloega um at spærrit
séfti líft: deildir og skyldur;
e.d. am battisnum einir sitja.

A fjöldamánum 1851 lægt: meiri
blett: etj. skiparmane. (f. á. m. Þor-
láksson) á móti: fyrst at skifta
alþingi: deildir. Töldur fyrst rannar
miklu meiri trægging fyrir réttum
og góðum miðalögum at hafa tveir
málstofur frekar en eina, fyrst sem
eigi sér stað sé státharunum og
ástandsmánum manna og fjöldar-
meys og fulltrúa fjoðli, at fessi
skifting fulltrúa valdins súgi
vit, en seo sé ekki hev. Aftur
á móti: miðin fyrður 3 veiðibjörnar
regða sérstaðt yfirhús at a löggjaf-
par sem robbar at eru am battis-
num leidslus eðr stöður sinni
samkvæmt seti.

A f fessum sér, at meiri hafa
talið am battisnuminsa hinn eina
mássanlega dýrit: e.d. og meiri
blettum fyrst talið henn ekki megi-
legum.

Vagna fessug en fyrst sérstak-
lega meintilegt at á þingi 1861
og 1863 henn fram till um

at allir frein, en eigi 100 hundredur
i sjónum, hafi vett til at sitja á
alþinginum, af frein vilja á sjálfa
sin kostnað, þótt eigi sé frein
bjóinnir til freis, hvorki af fíjöt
nið konungar, og nýði þær alls-
hins sama vettan og aðrir
alþing. hefða". - Þaðin gessari
till. vor nu-a. fært fæst, at
með gesser með: la stoppt til
e.d., fyrir þenni töluvar
Hallðór Fríðriksson, Jón P. Álfss.
Héðgi Þorðarson, Þor. S. v.
og Jón Sig. frá Gautlandum
en ekki með: hinn fram at
gengi.

Begagn stjórnir fólk stjórnarsvæði
upp og flætti fru. sitt 1867
þín taldi hinn ekki grundvöll fyrir
skiptingar fringsins i deildin og
hefði fært frei óskift. En til fæs
at vexta frei meiri fætu og bota
upp västur e.d. vor ákvæði
at fært fjarlagaðathun varí sett
með löggum, en ekki fjarl., at
stj. gati sjálf ákvæðið orðal-stjó-
rit 3. um. og fru. yrða fá
at greifa aðr. um þær: held,
óþreyft, eritisgarður vit önnur
fru. og uekkur takmarkastur,
og lokur skyldur fringskóp sett
með löggum en fringsins einu
ekki freginum ákvæðið um
um þær, líns og vitast hvar
er ekkiður.

Fru. bannur gesser illa og
ákvæði heldur at bestaði
Hara setja upp seinstaka e.d.
til fæs at sleppa vit fessor
takmarkaini á, sjálfsformi: frings-
ins.

Fært varf frei inn, þó fringið
fellið a.m.l. á fessor takmarkaini
á valdi sinni, at deildaskipting
skuldi upptekin með loðbogi.:
e.d. og ^{de} fru. bannur af þessum.

R

✓

þinsgi. Þessi skýrum á e.d. at lata
þingjum: heild hófða hóma at vöknum
leit: var heint teknir upp eftir
Nordmörkum, en þeir höfðu aftur
á móti: teknit hóma eftir bæði sker.
Bæniskar högtveldirnar (f.g.e. Áttar
höndum) frá 1798, og hefur þat
þjóðsambandleg ekki gefst umverðatað
þótt er á síðurum órnum og fó
takit heint upp eftir Noregi.
Um valdumt dældumna o.f.h. voru
at meira leit: sámen vegur og
gilda um þann dag: deg og
þarf varðanlega ekki at lísa þeim.
Getta fyrirkomulag komst síðan
inn: stj. ðán. 1874 og síðan
hefur einungis verið fylgjat: e.d.
um tvo og landkjörnum fyrir verið
setti: stat konungskjörnum,
en meginatrit: : legabókstof stjórn.
Meinum semin um valdit, fó
heft meiri at signa fyrir ^{tölf} verð á
at: praxis hefur ^{tölf} verð mynd
í orði: frá tilgangi stjórn
áspors Alþingis með skiftum gamli

upphefsum

og er þat einhun dregit
af henni viðtaka valdi
samein ip.

Ef lítið er til þess hevert Alþingi
verð: talit skift etta öskift, þá sín
meiri þat: er hundur höfnum, at
þei sá: man og venr öskift, getta
þær fó ekki statist, þei at fyrst
og fyrst fó að fyrir e.d. folt
hevert einasta lagfri. og samanval
alþingi fær alls-ekki fyrir til
meit fyrir nærra deildumna sér.
Samanála eru breytusager i fyr.
Getta er allt öðru vici: Noregi,
þær sem e.d. (lægfinningi) að fyrst
ekki folt að einasta lagfri.,
heldur eru innskrutin at: hér
stórlægningin sameinum. Að ekki
þessi er: Noregi eru at deildaskift
úrin hórus ekki til greina
um sunn meginmál; sunn eim
stjórnarbot., gres fjarðmál,
eftir þeim eru þess vegna ekki
at fersum samþoraleg os fó

og brexitin hev enger þó sem mið
vernt. sett: saman í h. eins og ein
standur til um fjöld.

og kennar sá munur líent af
öllum kommingatímum á nákværum
bléta a.d.

heggs fari engeum vafa undir orpit,
at í metan e.d. hefur fullkomnið
stórt umravvald um löggjafarmálefis
almenninga. Þó vernt: um deildaskiftingu telst
hvort sann skýrur kennar lífum.

Auk þessa er skýrur e.d. um
slik, at eins og veguslær sigrir þá
geta flóðskálft föll verit alt önum
í a.d.-um m.d.l. og þessi eining
fari skilyrð: fyrir hennum til
at tala um skiftingu.

Hér verður ekki um þat sagt hvort
goðn þessi skiftingu hafi ófalt. Þá eru
verður ekki um mál með leist:
þótt ekki. En at skiftingu hafi
holt vænverulega fyrir meðal hér,
ekki situr en vita annarsstaðar
verður ekki um leitt eftir stjórn
málastborð: sitastu ora.